

Projekt

z dnia 19 listopada 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W SOKÓŁCE**

z dnia 2025 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2025.1153), Rada Miejska w Sokółce uchwala co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę „Zygmunta Sierakowskiego” nowej ulicy, położonej w Sokółce obrębie ewidencyjnym Sokółka-Słojniki, stanowiącej ulicę gminną, położoną na działkach ewidencyjnych nr 84/2, 95/4, 53/6, 53/14.

§ 2. Szczegółowe położenie ulicy określa załącznik Nr 1, stanowiący integralną część uchwały.

§ 3. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Sokółki.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

POD WZGLĘDEM
FORMALNO-PRAWNYM
ZASTRZEŻEN
NIE WNOSZĘ

RADCA PRAWNY

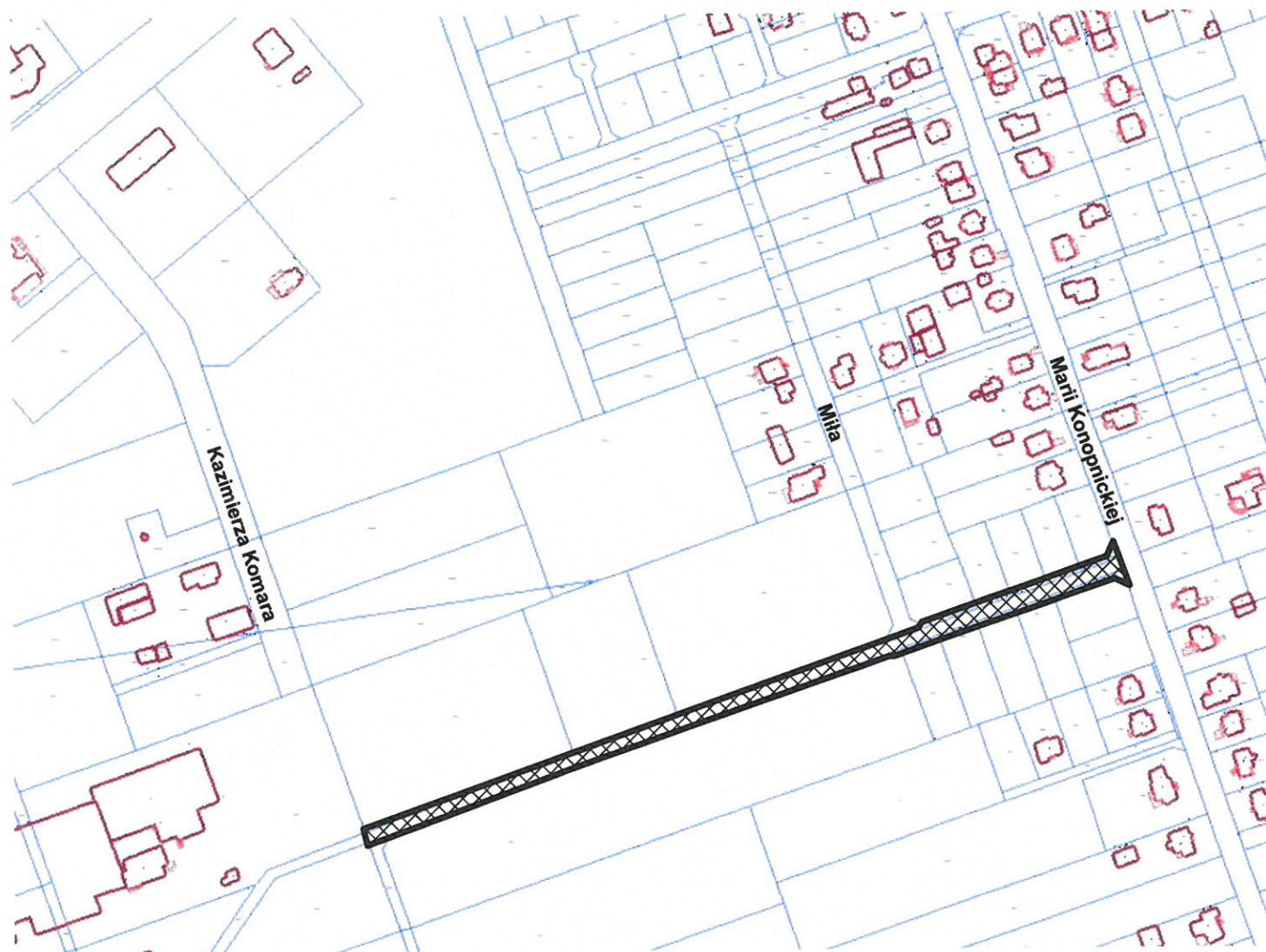
mgr Danuta Kowalczyk

19.11.2025r.

Z-ca BURMISTRZA

Antoni Stefanowicz

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Sokółce
z dnia 2025 r.



UZASADNIENIE

W związku z rozszerzaniem się nowej zabudowy w rejonie ulicy Marii Konopnickiej, zachodzi potrzeba utworzenia nowej ulicy w celu przejrzystego określenia numeracji porządkowej nieruchomości (adresów). Na patrona proponuje się Zygmunta Sierakowskiego, bohatera walk o zrzućenie rosyjskiej dominacji w okresie powstania styczniowego w latach 1863-1864.

Zygmunt Erazm Gaspar Józef Sierakowski, pseudonim „Dołęga” (ur. 19 maja 1827, zm. 27 czerwca 1863) – polski generał, działacz niepodległościowy, dowódca powstania styczniowego na Żmudzi, naczelnik wojenny województwa kowieńskiego.

Jako student uniwersytetu petersburskiego Sierakowski prowadził propagandę patriotyczną wśród ludu wiejskiego na ziemiach byłego Wielkiego Księstwa Litewskiego. W maju 1848 r. został zatrzymany przez Rosjan i skazany na bezterminowe rotę aresztancką w orenburskim korpusie karnym. Po amnestii w 1857 r. Zygmunt Sierakowski założył w Petersburgu konspiracyjne koło integrujące środowisko polskie, które początkowo prowadziło półlegalną działalność samokształceniową, a z którego w 1859 r. wyrosło tajne Koło Oficerów Polskich. W 1863 r., po wybuchu powstania, z ramienia Rządu Narodowego, został naczelnikiem wojennym województwa kowieńskiego. Dowodził 2500-osobowym oddziałem, operującym na Żmudzi. W trakcie jednej z bitew został ciężko ranny i dostał się do rosyjskiej niewoli. Przed sądem wojennym okazał niezłomny hart ducha. Na polecenie gubernatora Michaiła Murawjowa Sierakowski został powieszony 27 czerwca 1863 r. na placu Łukiskim w Wilnie. Miał wówczas 36 lat. Jego ciało pogrzebano w tajemnicy przed rodziną w nieznanym miejscu.

W 2017 roku podczas prac archeologicznych na Górze Zamkowej w Wilnie przypadkowo natknięto się na niezidentyfikowane szczątki ludzkie. Badania genetyczne pozwoliły ustalić ich tożsamość – należały do straconych dowódców powstania styczniowego w Wielkim Księstwie Litewskim, w tym do generała Zygmunta Sierakowskiego i Konstantego Kalinowskiego. 22 listopada 2019 roku Zygmunt Sierakowski został uroczystie pochowany na cmentarzu na Rossie (Starej Rossie) w Wilnie wraz z Konstantym Kalinowskim i 18 innymi powstańcami styczniowymi. Uroczystości pogrzebowe miały charakter międzynarodowy, udział wzięli m.in. prezydenci Polski i Litwy, wicepremier Republiki Białoruś oraz przedstawiciele władz Ukrainy i Łotwy.

Zygmunt Sierakowski jest przykładem człowieka, który swoje życie poświęcił wyzwoleniu narodowemu spod rosyjskiej dominacji. Może być przedstawiany jako wzór patrioty dla młodych pokoleń Polaków.

19.11.2025

Andrzej Garbuz

Główny specjalista